

Dem hjalp meg inn i nabohuset - ikke hjem.
Der satt min bror og skalv av frost. Ett år eldre enn meg var han. Han hadde berga seg på kvelvet. Lillebroren min på 9 år lå på havets bunn, den flotte sandbunnen som vi så mange ganga hadde logge å kikka nedi fra spissa vårres.

Eg registrerte ikke det da, det var bare mamma, herregud, ho måtte komme og hjelpe oss, meg og broren min som satt og fraus attmed en varm ovn. Han skalv forferdelig.

Noen kom og prata til meg. Det var en stor voksen mann som og hadde mista mora si, sa dem, men han va jo så stor. Synd var det på han, men ka med meg som bare var så lita, da?

Eg snudde meg mot veggen og gråt. Man skulle stå

mot veggen når man gråt, førr sårheta skulle ingen se - i allefall ikke i ansiktet.

Eg hadde visst blitt utslitt, førr i allefall sovnet jeg. Klokka var halvsju på kvelden da jeg våknet. Jeg så bukta rett ut - og følte meg forvirra.

Nokka grusomt hadde skjedd. Doktorbåten lå der. Nydelig båt - lakka rødt treverk i blankstilla.

Den var vakker, men denne dagen var den ikke i et godt ærend førr meg - og slettes ikke vakker.

Ho mamma mi - mora mi - og lillebroren min var borte.

Tryggheten og varmen forsvant fra en 11-åring den vårdagen . . .

Hefte om Bucht-slekta i Kåfjord og Lyngen

Av Sverre Albrigtsen

I Kåfjord og Lyngen er det mange etterkommere av Bucht-slekta som er en tysk-finsk-svensk slekt. Isaac Jacobsson Bucht og kona Eva kom fra Haparandaområdet til Karnes i Lyngen i 1834. De hadde ti barn, hvorav åtte visstnok levde opp. Det måtte være en lang og slitsom ferd fra Haparandaområdet til Lyngen med den tids kommunikasjoner med så mange barn. Isaac og Eva døde kort tid etter at de kom til Norge, og barna vokste opp rundt i bygda. Vi vet av etterkommere til fire av barna. Det er uvisst om alle barna var med til Norge.

Catharina bodde i Lyngseidet-området. Johan og Maria bodde i Manndalen, så der var det mange etterkommere. Salomon bodde på Bensjord ved Horsnes. Av hans etterkommere bodde mange i Olderdalen. Etterkommere i slekten bodde også på Nordnes, i Nordmannvik, i Djupvik, i Nord-Lenangen, i Jøvik og på Svensby. Det er det vi kjenner til. Ellers flyttet flere tidlig fra Lyngenområdet. Navnet på de andre barna til Isaac og Eva som visstnok vokste opp var Jacob, Margaretha, Isaac og Eric.

Gustav Bucht (1698-1759) er stamfader til Bucht-slekta i Tornedalen og Nord-Sverige. I forbindelse med krigen med russerne fikk han høy militær grad. Han kom fra Hollola ved Lahti i Finland. Han ble gift med Brita Rockstadia (av svensk presteslekt Blix). De bodde først i Råneå, og senere slo de seg ned på gården Hannukkalla i Tengeliø by (3-4 mil øst for Haparanda- nå i Finland). Da var det andre grensedragninger mellom Sverige og Finland. Det fins en bronseplatt på en minnestein ved kirka i Øvertorneå over Gustav og Brita Bucht.

Godset Hollola ved Lahti ble grunnlagt av Stockholmstyskerne brødrene Pynnow. I 1488 bosatte de seg der. Sven Bucht er den eldste stamfader i Finland. Han var militær. Budht-navnet kom opprinnelig fra Tyskland via Sverige til Hollola i Finland. Det var mye handelsmenn og militære som flyttet fra Stockholmstraktene til Finland på den tiden. Lars Z. Bucht var forvalter på Viitalia sæteri, Hollola. Hans bror Gabriel kom også til Hollola og ble gods-eier i Toivola by. Gården fikk navnet Puhtila, og ble slektsnavn. Denne slekten er ganske stor i sør-Finland.

I heftet jeg har fått trykket er oppdateringen av etterkommere av de fire barna vi kjenner til i det vesentlige fram til fødselsår 1900 for de fleste avgreiningene. Det vil være for omfattende å gå videre, men etterkommere av disse igjen kan finne igjen sine røtter som de mer eller mindre kjenner til.